

El sistema fiscal utilitzava desenes de deduccions amb impacte irrisori per tal de vendre eixe discurs de la baixada d'impostos. Un discurs que amagava una gran injustícia: en la Comunitat Valenciana les rendes baixes i mitjanes pagaven més que en la resta de les autonomies, com vosté ha dit, mentre que a les rendes altres se'ls demanava un menor esforç fiscal que en altres comunitats.

En concret, el tipus valencià d'IRPF era el més elevat de totes les autonomies en els dos trams de renda més baixos, és a dir, fins 12.450 euros. I, en canvi, teníem el segon més baix per als trams entre 60.000 i 120.000. Només ens superava, això sí, Madrid.

Senyor Ferri, considerarà amb mi que, efectivament, això no tenia cap tipus de trellat. A més a més, que això es fea en els anys més durs de la crisi, imagine's vosté. La pressió fiscal requeia fonamentalment per a aquells que menys possibilitats tenien.

Este govern, amb la reforma fiscal primera, dins de les nostres limitacions, com vosté ha dit, ha fet possible que un milió i mig de valencians i valencianes paguen hui menys impostos, mentre seixanta mil persones amb rendes més elevades aporten més per a ajudar al conjunt de la societat.

Vam introduir, per tant, la progressivitat fiscal, que és allò que consagra l'article 31 de la Constitució. Hi ha qui només reivindica la Constitució, però només amb vist les solapes de la Constitució.

Com vosté sap, la rebaixa en l'IRPF es va finançar, a més, amb la unificació de l'impost de successions i donacions situant-nos en aquell moment en la mitjana de les autonomies.

A la Comunitat Valenciana, en el 2018, n'hi hagué 187.000 herències, 187.000, de les quals el 88 % paga 0 euros, només al 12 % els ix a pagar, i este percentatge, únicament el 3 % abona més de 5.000 euros.

Senyor Ferri, no farem allò que ha fet el govern andalús arribant, dient que va a fer una baixada de tots els impostos, i finalment l'única cosa que ha fet ha sigut rebaixar, bonificar el 90 % les herències de més d'un milió d'euros. Eixa ha sigut l'única aportació que han fet. *(Aplaudiments)* ¿A quantes persones els afecta que tenen més d'un milió herències? ¿A qui beneficien estes mesures?

Respecte a l'impost de patrimoni que grava als grans patrimonis i fortunes, el Partit Popular el tenia en la franja baixa, i en 2015 el vam modificar. Ara, bé, és un impost que només paga el 0,97 % dels contribuents, a la Comunitat Valenciana 21.495 persones, front als 2,2 milions de declarants d'IRPF.

La reforma tributària aplicada al 2017 es va dissenyar a partir -com vosté ha dit- del treball de la comissió conformada per experts de màxim nivell, esta reforma permetia revisar algunes figures impositives per tal de facilitar allò que és fonamental en la política fiscal. El més important en la política fiscal és que tots ¡paguen!, acabar amb el frau fiscal és la política més important que hem de fer. I, per això, eixa lluita contra la invasió ja està tenint resultats, va estar abandonada en el passat però ara ens ha permés recuperar des del 2016 un total de 63,3 milions d'euros per a reforçar els serveis públics valencians, 63,3 milions recuperats de no declarants en patrimoni, successions i donacions.

Entre les campanyes, vullc destacar la lluita contra els declarants que canvien el domicili aprofitant el *dumping* fiscal que

ens fan altres comunitats, i molt específicament la Comunitat de Madrid. Enguany, hem recuperat catorze milions en detectar falsos canvis de domicili a Madrid. La Comunitat Valenciana patix una doble discriminació, està infrafinçada i sotmesa al *dumping* fiscal d'altres comunitats. Esta competència deslleial afecta a les nostres empreses valencianes que han de poder treballar en condicions d'igualtat amb la resta d'Espanya.

En qualsevol cas, este Consell reforçarà la lluita contra l'evasió fiscal, i ho anem a fer ara amb un instrument potent que és l'Agència Tributària Valenciana.

Ara, es posarà també en marxa l'observatori fiscal de la Comunitat Valenciana amb participació d'agents socials i societat civil per tal de fer un sistema progressiu i sostenible, és una iniciativa pionera. I, també, per a l'any que ve li anuncie que anem a treballar conjuntament, a través d'eixe observatori també, per la nova fiscalitat verda, que està clarament orientada en allò que ens hem compromés que és la declaració d'emergència climàtica.

Per tant, eixe és el camí a seguir, el camí que porte justícia fiscal i justícia també en la nostra relació mediambiental.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, president.

Passarem, senyories, a la pregunta de control que formula el Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana.

Té la paraula la síndica del grup, il·lustre diputada Ana Vega.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Vega Campos:

Muchas gracias, señor presidente.

Señor *president*, ¿conocía la gravedad de las sentencias de los ERE y la imputación, investigación, de su hermano por fraude en subvenciones? ¿Piensa dimitir y convocar elecciones y someterse a la voluntad popular?

Muchas gracias.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el president del Consell. *(Remors)*

El senyor president del Consell:

A la primera pregunta, no; a la segona pregunta, no. *(Aplaudiments)*

El señor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

Té la paraula la síndica del Grup Vox Comunidad Valenciana.

Quan vosté vullga.

La senyora Vega Campos:

Muchas gracias.

Mire, señor *president*, ya conocíamos la respuesta. (*Veus*)

Usted dijo,...

El señor president de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor.

La senyora Vega Campos:

...usted dijo no sentirse preocupado en la cuestión sobre su hermano, y aunque usted diga que no, las subvenciones públicas que se le otorgaron a su hermano han sido desde 2015 hasta la actualidad, curiosamente desde que es usted *president* de la Generalitat. Así que creemos que sí, le corresponde a usted como máximo representante de esta institución dar explicaciones sobre esta cuestión.

Pero es que es comprensible esta actitud por parte de ustedes pues en su partido, ya desde sus inicios, allá en 1879, han practicado el saqueo continuo a las instituciones españolas y al ciudadano. Y siguen usando como medio de enriquecimiento personal estas instituciones, y a los hechos me remito. Desde el saqueo del Banco de España, 15.000 millones de euros nada más, con el decreto Negrín que facultaba al ministro de hacienda a disponer a su antojo de aquel tesoro para que en el momento que lo considerara oportuno... (*Veus*)

El señor president de les Corts Valencianes:

Senyories, senyories, per favor, demane silenci per a l'oradora que està en l'ús de la paraula.

Disculpe la interrupció.

La senyora Vega Campos:

No, si yo entiendo que se pongan nerviosos al escuchar su historia, pero, bueno, yo les he escuchado con respeto a ustedes. (*Aplaudiments*)

Para que cuando lo considerara oportuno, se llevara el tesoro con las mayores garantías de plata, billetes, oro, todo lo que

hubiera en aquel momento en el establecimiento central del Banco de España, y que en su segundo artículo del decreto Negrín decía textualmente: «El gobierno dará cuenta en su día a las Cortes de este decreto».

Pues, bien, los españoles llevamos 82 años esperando a que algún miembro del Partido Socialista explique dónde fue a parar ese tesoro, porque el Banco de España contenía el tercer tesoro más importante del mundo, y ya le digo yo dónde fue a parar: es el oro de Moscú, el que se llevó el mayor ladrón de la historia de España (*aplaudiments*), empezando por Negrín y pasando por el caso Flick, sobre la financiación ilegal del PSOE por...

El señor president de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor.

La senyora Vega Campos:

...por empresarios alemanes y el partido socialista alemán, Rumasa, Filesa, los fondos reservados, el caso AVE, todos ellos de la época del expresidente del gobierno Felipe González, eso sin entrar a valorar otras cuestiones como el caso de los GAL, hasta por fin llegar a la reciente sentencia de los ERE; de momento, el saqueo de 680 millones de euros, y digo de momento porque quedan casi 150 piezas por resolver y veremos si no le quitan ustedes el pódium a los Pujol.

Sus compañeros de Andalucía, durante más de treinta años, estuvieron saqueando las instituciones andaluzas para llenar sus bolsillos socialistas y los de sus amigos de los sindicatos. Eso sí, con ninguna finalidad social, salvo que por finalidad social se entienda gastarse el dinero público en prostitutas y cocaína, y ya tenemos el título para la película, señorías: ciento cuarenta años de honradez. (*Aplaudiments*) ¿No les da vergüenza, señorías, pertenecer a un partido con esta historia? ¿Son conscientes ustedes de que van camino de convertirse en la organización criminal más longeva de toda Europa? Longeva y eficaz, eso sí. ¿Y no se avergüenzan los señores de Compromís y de Podemos de ir de la mano en nuestra comunidad de un partido que cada día se parece más a una organización criminal?

Si no fueran ustedes tan cutres en sus métodos, bien podrían haber salido ustedes de una novela de Mario Puzo, porque ustedes hacen eso, cuidan muy bien de la familia, de la familia carnal y de la política en forma de subvenciones públicas. (*Aplaudiments*) La empresa de su hermano y sus socios se lo llevaron crudo y usted no se siente preocupado. Pero, ¿si hasta su socio de gobierno, en este caso el *conseller* Climent, ha expedientado a su hermano y a sus socios por actuar como un cártel en un concurso! Y el expediente dice: «dada la especial gravedad de sus consecuencias sobre los consumidores y sobre el correcto funcionamiento de los mercados.» Piensen bien, señores de Podemos y de Compromís, con quién andan el camino.

Ustedes los socialistas han escrito el tratado sobre el expolio; del bolsillo del trabajador al de mi familia. Son expertos en saquear las instituciones españolas. Son expertos en

escurrir el bulto y esconderse en la herencia recibida. Pero afortunadamente se les acabó el chollo, y esto lo confirma su tendencia a la baja en las últimas elecciones que, aunque ustedes se empeñen en decir que han ganado, les recuerdo que han perdido casi un millón de votos, y todo eso antes de la sentencia de los ERE.

Señor *president*, Ximo Puig, no castigue más a los ciudadanos con sus pésimas políticas, si entre ustedes los que conforman el Botànic ¡ni siquiera se soportan unos a otros! Y lo estamos viendo a diario. Hay que ver, señores de Compromís y de Podemos, lo beligerantes que son ustedes con la corrupción de los de enfrente pero lo bien que se la tragan cuando la tienen al lado. (*Aplaudiments*)

Dimita por un ejercicio de higiene democrática, dimita y convoque elecciones. La semana pasada usted dijo: «Las cosas que no se han hecho adecuadamente hay que corregirlas y tienen sus responsabilidades.» Asuma de una vez las suyas.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El señor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà el president del Consell.

El señor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

No para, señora síndica, de sorprenderme. Para lo poco que les gustaban a ustedes las elecciones, ¿ahora quieren otra más? (*Rialles*) Pero, ¡si han estado muchísimos años en su historia que no querían elecciones! Y ahora ¿quieren más? (*Aplaudiments*) Si hace muy poco que votamos, hace muy poco que votamos y que los valencianos y las valencianas, ahora sí, en democracia, decidieron, decidieron.

Y, por tanto, pues, ¡oiga!, yo ya no voy a contestarle las mentiras permanentes que está diciendo porque no me corresponde, yo simplemente he dicho con total claridad, con total claridad que confío en la justicia, que confío absolutamente en los técnicos, los funcionarios de la Generalitat y que, por tanto, si alguien ha hecho alguna cosa mal pues tendrá que asumir su responsabilidad. Eso es lo que hay.

Lo demás, lo que pasa de verdad es que, claro, este ejercicio que ha hecho usted de la historia, es que no para ya, sinceramente, de alarmarme. Lo vi ayer, ayer casi me coge un síncope cuando me pasan una fotografía y que se atreven a poner aquí ¡una cruz gamada! O sea, es que me parece ¡terrible!, ¡terrible! (*Aplaudiments*) ¡Se atreven a poner aquí una cruz gamada! Me parece increíble. (*Veus*)

El señor president de les Corts Valencianes:

Senyories.

El señor president del Consell:

El respeto a la historia y a las personas que han muerto por la libertad debería hacerles bajar la cabeza, ¡debería hacerles bajar la cabeza! (*Aplaudiments*) Porque cuando lo que ustedes representan estaba gobernando dictatorialmente España ustedes sí que estaban beneficiados de todo y para todo. (*Aplaudiments*)

Nosotros respetamos a todos aquellos que dieron la vida por la libertad, lo respetamos, y además queremos a través de la ley de memoria democrática que tengan, que tengan... Señora Bonig, no debe usted hablar ahora, ¿no? Ya sé que nos está diciendo los falangistas (*veus*), pero, bueno, lo que quiero decir...

El señor president de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor, demane silenci.

El señor president del Consell:

¡Es que no para!, es así. (*Veus*)

El señor president de les Corts Valencianes:

Senyories, demane silenci.

El señor president del Consell:

Es que interviene hasta cuando interviene Vox. (*Rialles*) Bueno, que eso... (*Remors*)

El señor president de les Corts Valencianes:

Senyories, per favor. (*Remors*)

Senyories, demane silenci, demane silenci per a l'orador. ¡Demane silenci per a tots els oradors!

El señor president del Consell:

Mire, el desastre que usted ha verbalizado aquí no tiene nada que ver con la historia de este país, pero yo no voy aquí a intentar caminar por la senda de la confrontación, del odio, del rencor que representan ustedes. Ese no es el camino, no es el camino ni de este gobierno, ni es el camino que nosotros hemos emprendido en la Comunitat Valenciana a través de la convivencia, la cohesión, y la libertad.

Y, por tanto, lo único que tengo que decirle es, respecto a la responsabilidad, si yo tengo que asumir alguna responsabilidad por algo que ha pasado en Andalucía, que ya se

asumieron por parte de los responsables políticos en su momento, los responsables las responsabilidades políticas, pues el Partido Popular debería asumir la responsabilidad, por ejemplo, la presidenta del Partido Popular debería asumir la responsabilidad por lo que ha pasado con los presidentes de la Comunidad de Madrid, y eso no tiene ningún sentido, ellos ya tienen suficiente con asumir lo propio que ha pasado aquí. *(Aplaudiments)* Pero, pero, claro.

Y usted ¿asume alguna responsabilidad por lo que ha dicho el señor Ortega Smith, ¿admite alguna responsabilidad o está de acuerdo con el señor Ortega Smith? *(Aplaudiments i remors)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories.

El senyor president del Consell:

Claro, desgraciadamente no solo ustedes están de acuerdo con lo que ha dicho, lo que ha hecho ese señor, por decir algo, no solo ustedes, también desgraciadamente un partido de trayectoria democrática no ha sido capaz de levantar la mano en contra de esta cuestión. *(Aplaudiments)*

Hannah Arendt dijo que ante la banalidad del mal hay que estar siempre alerta para evitar que ocurra, ante la banalidad del mal.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, president. *(Aplaudiments)*

Senyories, escoltarem...

La senyora Cerdán Martínez:

Señor presidente.

Señor Puig, qué opina de que la consejería de su socio, el señor Climent, le haya abierto a su hermano un expediente sancionador por competencia desleal.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà l'honorable conseller d'Economia Sostenible, senyor Climent, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Vaig a intentar també ser breu, no?, com la senyora Cerdán.

Legalitat i compliment del procediment administratiu. Treball amb molt de rigor, com ho fa aquest Consell.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Senyora Llanos, té vosté la paraula.

La senyora Massó Linares:

Ximo Puig, desoyó las denuncias antifraude para seguir subvencionando a las sociedades de su familia.

Señora Oltra, si la investigación que está en curso sobre la familia del presidente llegara finalmente a acabar en condena, ¿piensan ustedes seguir apoyando este gobierno?

Muchas gracias.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà la vicepresidenta del Consell.

Senyora Oltra, vicepresidenta, té vosté la paraula.

La senyora vicepresidenta del Consell:

Ho tornem a repetir. Perquè, clar, açò que el PP i vostés facen la mateixa pregunta i vostés no escolten les respostes que hem donat en la primera tanda. Però, bé, no passa res.

Anem a vore. Ho ha dit el conseller Marzà, ho ha dit el conseller Climent, ho ha dit el president, però ara li ho dic jo també.

Ací el que anem a vetlar és pel correcte funcionament de la Generalitat valenciana. Eixa és la qüestió. Ací hi ha concurrència competitiva per a les ajudes. No com passava abans, que les ajudes que se donaven aixina, sap vosté? Ara no, ara hi ha concurrència competitiva –*cuidado, cuidado*–, competència competitiva, uns barems, uns algorismes que apliquen els funcionaris i en funció d'això ix una puntuació.

Després hi ha plans de revisió. En general, aleatòries, i quan hi ha una denuncia, com bé ha explicat el conseller Marzà i el conseller Climent, quan hi ha una denúncia sobre un tema específic s'aplica una revisió comptable específica. Si hi ha una irregularitat, se demana el reintegrament i se trasllada

a Fiscalia per si, a banda d'una irregularitat, hi haguera un indici penal.

Senyories, *estado de derecho*. Sé que els costa entendre este concepte, però es diu *estado de derecho*. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Senyories, continuarem en la sessió de control, ara en la pregunta que formula la síndica del Grup Parlamentari Unides Podem, la il·lustre diputada Naiara Davó.

Escoltarem en silenci la pregunta que a continuació ens formula. Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Davó Bernabeu:

Gràcies.

Bon dia, senyories. Bon dia, president.

El passat 12 de novembre, dos dies després de les eleccions generals, Pedro Sánchez y Pablo Iglesias van signar un preacord de govern, un preacord per a l'esperança, un preacord que, encara que ha de sumar una majoria parlamentària necessària, dibuixa un nou horitzó de futur pel conjunt d'Espanya i per també la Comunitat Valenciana.

Ací, amb el Botànic, Unides Podem, Compromís i PSPV hem estat l'avantguarda dels governs de coalició i de canvi, amb un govern que primer va posar en peu la comunitat i ara està posant-la en marxa, després de reparar i restablir allò que durant dècades va destrossar el Partit Popular.

Anem completant el canvi iniciat fa quatre anys, juntes anem ampliant els drets en vivenda, educació, sanitat, polítiques verdes. Tenim un govern feminista i al servei de la gent, capaç de mirar als ulls a les víctimes de violència masclista, orgullosos d'un govern que mira als ulls del seu poble i no els gira la cara.

Ara Espanya podrà caminar en la mateixa direcció, gràcies a l'impuls de Unidas Podemos, de la capacitat del PSOE d'adaptar-se a les noves exigències del segle XXI. El nou Govern d'Espanya serà el primer govern de coalició des de la transició, el primer que combina una força popular i valenta amb una altra amb experiència i bagatge.

S'apropen temps de transformacions on les polítiques haurem d'estar a l'alçada dels grans reptes, quatre reptes principals: el repte de la desigualtat social; el repte territorial i de la reforma de l'estat de les autonomies per a caminar cap a un estat plurinacional i federal; el repte democràtic davants els autoritaris que volen retallar les llibertats i els drets de les espanyols i dels espanyols, i, per últim, el repte climàtic.

Quatre grans reptes que ja estem enfocant amb garanties des de La Generalitat, però que no podem afrontar sols. Necessitem un gran acord per coordinar les polítiques de la Generalitat amb el govern central. Nosaltres treballarem

colze a colze amb els nostres governs per fer valer l'Agenda Valenciana i coordinar les polítiques transformadores que ja tenim en marxa el Consell i que podem posar en marxa al Consell de Ministres.

Per això, el preacord del govern és una esperança per a Espanya, per a totes, perquè vol treballar en la mateixa direcció que està treballant el Botànic, una direcció amb uns principis clars, basats en la igualtat, la justícia, la redistribució, la fraternitat. Un rumb cap a un Espanya democràtica, sobirana i al servei de les majories socials que ens mereixem. El Botànic marca rumb i model de govern a seguir, ja ho han vist.

És l'hora de la comunitat. El preacord és oportunitat per poder avançar, com anuncia, en la protecció dels serveis públics, en la ciència com a motor d'innovació econòmica i en la vivenda com a dret, en la lluita contra l'emergència climàtica i en les polítiques feministes. També en les reivindicacions històriques d'aquesta terra i en el problema de finançament.

Ara hi hauran dos forces aliades per poder tirar endavant les reivindicacions valencianes, amb una voluntat ferma que fer una planificació coordinada amb el nou executiu, un treball conjunt amb el nou govern estatal, per assolir els objectius que ens marquen des d'ací, els objectius per a la nostra terra.

I és que amb el Botànic la comunitat ja no és una simple observadora en Espanya. Ara tenim un govern sensible a les demandes dels nostres ciutadans i tenim un projecte de futur. Ara la comunitat pot i deu ser protagonista en la política espanyola. No tornarem a ser marginats mai més perquè ja no tindrem governs subordinats a Madrid.

Tant a Espanya com a la Comunitat Valenciana tenim molt a guanyar amb aquest preacord de govern, si som capaços de convertir-la en una realitat el pròxim mes de desembre. Haurem de posar tots els nostres esforços perquè el nou govern es traduïska en més drets, més igualtat per a les valencianes i per als valencians.

Per aquesta raó, li preguntem avui, senyor president: com valora el preacord per a la formació d'un govern de progrés i de coalició entre Unides Podem i el Partit Socialista?

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria, per la pregunta formulada.

Li contestarà el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyora Davó.

Moltes gràcies, president.

La valoració que fan en tant en quant el president del Consell és una valoració extraordinàriament positiva, primer perquè hi ha